

MVCRP010L7F7

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 23. 2. 2015

podpis: *Milán Chovanec*

V Praze dne 23. 2. 2015
Č. j.: MV-146575-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0347 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé
- Ruská federace, a rozená
- Ruská federace, oba státní občané Ruské federace, trvale bytem (dále jen „žadatelé“), oba zastoupeni „advokátkou se sídlem ...“ rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 23. 9. 2014, č. j. VS-873/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Společná žádost výše jmenovaných žadatelů o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 29. 11. 2013 u Úřadu městské části Praha 6. Žadatelé mají na území České republiky povolen trvalý pobyt od 19. 4. 2006.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 22. 5. 2014 bylo řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno na dobu 30 dnů od doručení usnesení a žadatelé byli vyzváni k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k projednání jejich žádosti. V souladu s § 47 správního řádu byli žadatelé zároveň informováni o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky. Tímto usnesením byli rovněž poučeni o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž mají právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, jakož i zvolit si svého zmocněnce dle § 33 správního řádu. Předmětné usnesení Ministerstva vnitra žadatelé převzali dle dokladu o doručení dne 27. 5. 2014 a požadované listinné podklady Ministerstvo vnitra obdrželo dne 12. 6. 2014. V návaznosti na shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí byli žadatelé přípisem (e-mailem) Ministerstva vnitra ze dne 1. 8. 2014 vyrozuměni o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního

Vypraveno dne:

-2 -03- 2015 *Mgr. Sigmundová DS/141*

řádu a k tomu jim byla dána lhůta 8 pracovních dnů od doručení tohoto přípisu; žadatelé však svého práva nevyužili.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že oba žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, tj. mají ke dni žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují, nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, pohovorem konaném u Úřadu městské části Praha 6 prokázali znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by porušovali své povinnosti na úseku pobytového režimu cizinců, veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků.

Podmínku pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatelé nesplnili, neboť neprokázali, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyli své dosavadní občanství, nebo že již své dosavadní občanství pozbyli. V daném případě se v této spojitosti uplatní přechodná úprava obsažená v § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2014. Dle citovaného ustanovení se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra se i přes výše uvedené rozhodlo žadatelům státní občanství České republiky neudělit. Se zřetelem k tomu, že je nezpochybnitelným právem České republiky, zda se rozhodne toho kterého žadatele přijmout do svého svazku či nikoliv, což v důsledku tohoto obecně uznávaného principu znamená, že ani za předpokladu splnění veškerých zákonem stanovených podmínek nemusí být žadateli vyhověno, přihlédlo Ministerstvo vnitra k následujícím skutečnostem:

Z daňových příznání obchodní společnosti [redacted] s.r.o. Ministerstvo vnitra dovodilo, že její hlavní převažující činnost představuje pronájem nemovitostí, avšak z obchodního rejstříku vyplývá, že jejím předmětem podnikání je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, vyjma činností uvedených v přílohách zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „živnostenský zákon“). Provozování činnosti za účelem zisku, která není zapsána v předmětu podnikání, bylo Ministerstvem vnitra považováno za závažné porušení právních předpisů.

Ministerstvo vnitra též zohlednilo, že žadatelé dosud nemají jakékoli rodinné vazby na občany České republiky, neboť syn [redacted] uzavřel manželství se státní občankou Ruské federace a dcera [redacted] je dosud svobodná.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které bylo žadatelům doručeno dne 25. 9. 2014, podali žadatelé v zákonné lhůtě dne 10. 10. 2014 rozklad.

V podaném rozkladu vyjadřují nesouhlas s tím, že synu _____ je údajně vytýkáno, že uzavřel manželství s občankou Ruské federace, a doplňují, že dcera _____ se v mezidobí provdala, což má být patrné z fotokopie Listiny o nabytí státního občanství České republiky ze dne 2.4.2014, č.j. MCP6009932/2014/3160, kterou připojili k rozkladu a z níž je zřejmé, že dcera nabyla státní občanství České republiky prohlášením podle § 35 ve spojení s § 73 zákona č. 186/2013 Sb. Namítají, že stát nemůže vyčítat dětem žadatelů, že nemají vazby na občany České republiky, když každý má právo se svobodně rozhodnout, s kým založí rodinu. Jestliže se děti rozhodly pro sňatek s osobou, která není občanem České republiky, nelze jim toto přičítat k tíži.

Pokud jde o příjmy obchodní společnosti _____, žadatelé poukazují na § 3 odst. 3 písm. a) živnostenského zákona, dle něhož živností není pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostorů a může ho provozovat každý, kdo je vlastníkem nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru, aniž by k této činnosti musel mít živnostenské či jiné podnikatelské oprávnění. Závěr učiněný Ministerstvem vnitra v tomto směru v napadeném rozhodnutí tak není správný.

Žadatelé nezpochybňují, že je právem České republiky rozhodnout, zda toho kterého žadatele přijme do svého státního svazku či nikoliv. V České republice se usadili, protože zde našli vhodné podmínky pro život svůj a život svých dětí. Za účelem sloučení rodiny by velmi rádi měli stejný status jako jejich dcera _____, která se od letošního roku stala státní občankou České republiky.

Ze všech výše uvedených důvodů žádají, aby bylo jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhověno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra předně konstatuje, že je třeba zásadně odmítnout tvrzení, že stát trestá děti žadatelů, resp. i žadatele za neexistenci vazeb na státní občany České republiky. Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí v rámci správního uvážení pouze hodnotilo míru integrace žadatelů do české společnosti jako skutečnosti významné z hlediska posouzení podmínek pro udělení státního občanství České republiky.

V posuzovaném případě je pak dle názoru ministra vnitra právně významná skutečnost, že v řízení na prvním stupni žadatelé neuvedli informaci o tom, že jejich dcera , nabyła dne 2. 4. 2014 státní občanství České republiky na základě prohlášení podle ustanovení § 35 ve spojení s § 73 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Ministerstvo vnitra při posuzování rodinné integrace žadatelů proto v souladu s listinnými podklady, kdy v dotazníku k jejich žádosti ze dne 29. 11. 2013 je dcera uvedena jako občanka Ruské federace, vycházelo z faktu, že v jejich rodině není nikdo státním občanem České republiky. K tomu ministr vnitra podotýká, že žadatelé měli možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady rozhodnutí, jak shora uvedeno, a sdělit aktuální státoobčanské postavení dcery oproti údajům uvedeným v dotazníku, avšak této možnosti nevyužili. Ve vazbě na skutečnost, že syn a jeho manželka jsou státními občany Ruské federace, jsou závěry prvostupňového orgánu týkající se rodinné integrace žadatelů v souladu se spisovou dokumentací.

V této souvislosti je třeba dle názoru ministra vnitra vzít plně v úvahu ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, dle něhož se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. V dané věci nelze přitom pochybovat o tom, že žadatelé o nově dokládané skutečnosti věděli a mohli ji bez potíží v průběhu řízení na prvním stupni uplatnit.

Pokud jde o posuzování předmětu podnikání obchodní společnost s.r.o. ve spojitosti s příjmy z pronájmu nemovitostí, je námitka žadatelů opodstatněná. V dané věci je třeba připustit, že podobná praxe není závažným porušováním právních předpisů, jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, nicméně i tak jde o nežádoucí jev, který činí podnikatelskou činnost té které obchodní společnosti netransparentní. Ostatně přes námitky žadatelů uplatněné v rozkladu byl do obchodního rejstříku jako předmět podnikání s.r.o. zapsán dne 26. 11. 2014 pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor.

V předmětné věci považuje ministr vnitra za žádoucí závěrem poukázat na zásadu, dle níž na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, kterou ostatně i žadatelé proklamují a nezpochybňují. Splnění nebo prominutí zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je nutno každou žádost řádně, spolehlivě a z více hledisek posoudit při respektování smyslu a účelu zákona o státním občanství. Ve vazbě na výše uvedené lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2000, č.j.: IV.ÚS 586/99, v němž se výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství...“.

S odkazem na výše uvedené proto ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

154